Td 063_2

Δε σε φοβά- φοβάμαι βρε βοριά όσο και αν φυσάεις
έχω καρά- καράβι μπρούντζινο
έχω καρά- καράβι μπρούντζινο κατάρτι ατσαλένιο
έχω και το μικρό γκιμιτζόπουλο[1]
έχω και το μικρό γκιμιτζόπουλο που νιώνει απ' τις φουρτούνες.
Ανέβα μπρε συ μικρό γκιμιτζόπουλο
ανέβα μπρε μικρό γκιμιτζόπουλο στο δεύτιρο κατάρτι
να διεις το τι το τι κιρός θα πει
να διεις το τι το τι κιρός θα πει το τι κιρός θα κάνει.
Γελώ- γελώ-νο-ντας ανέβινι
γελώ- γελώ-νο-ντας ανέβινι κλαίει κι κατιβαίνει.
Τι έχεις μπρε συ μικρό γκιμιτζόπουλο
τι έχεις μπρε συ μικρό γκιμιτζόπουλο κλαίεις κι κατιβαίνεις.
Βλέπω την Πού- την Πούλια π' άστραψι
βλέπω την Πού- την Πούλια π' άστραψι κι του φιγγάρι λάμπει.
Το λόγο τ' δεν δεν απόσωσι
το λόγο τ' δεν α- δεν απόσωσι τη συντριχιά[2] κρατούσε
γεμίζ' η θά- η θάλασσα πανιά
γεμίζ' η θά- η θάλασσα πανιά και ναύτες παλικάρια
ωρέ, και το μικρό γκιμιτζόπουλο
ωρέ, και το μικρό γκιμιτζόπουλο σαράντα ώρες πλέει
κι απ' τις σαρά- σαράντα κι ύστιρα
κι απ' τις σαρά- σαράντα κι ύστιρα ψιλή φωνίτσα βγάζει
για να τ' ακούσ' τ' ακούσ' η μάνα του
για να τ' ακούσ' τ' ακούσ' η μάνα του τ' ακούσ' κι η αδερφή του.

Δε σε φοβάμαι βρε βοριά όσο και αν φυσάεις
έχω καράβι μπρούντζινο κατάρτι ατσαλένιο
έχω και το μικρό γκιμιτζόπουλο που νιώνει απ' τις φουρτούνες.
Ανέβα μπρε μικρό γκιμιτζόπουλο στο δεύτιρο κατάρτι
να διεις το τι κιρός θα πει το τι κιρός θα κάνει.
Γελώντας ανέβινι κλαίει κι κατιβαίνει.
Τι έχεις μπρε συ μικρό γκιμιτζόπουλο κλαίεις κι κατιβαίνεις.
Βλέπω την Πούλια π' άστραψι κι του φιγγάρι λάμπει.
Το λόγο τ' δεν απόσωσι τη συντριχιά κρατούσε
γεμίζ' η θάλασσα πανιά και ναύτες παλικάρια
και το μικρό γκιμιτζόπουλο σαράντα ώρες πλέει
κι απ' τις σαράντα κι ύστιρα ψιλή φωνίτσα βγάζει
για να τ' ακούσ' η μάνα του τ' ακούσ' κι η αδερφή του.

[1] Γκιμιτζόπουλο: τουρκ. gemici = ναύτης
[2] Συντυχιά = ομιλία, κουβέντα